

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,25 zł
Zapisywać należy
na pocście.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-łam. 5 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel.106.

Kościan, 20 czerwca 1925.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

WYKAZ

licencjonowanych stadników rozplodowych w terminach wiosennych 1925
w powiecie kościańskim.

L. bież.	Imię i nazwisko właściciela stadnika	Miejsce zamieszkania właśc. stadnika wzgl. postępu stadn.	Opis rasy	Stadnika maść	Wiek	Wysokość skok.	U w a g i
1	Majątność Głuchowo	Głuchowo	Pozn. nizin.	czarno-biały	3	3,—	
2	" "	"	"	"	2	3,—	
3	" "	"	"	"	1 1/2	3,—	
4	" Drożdżyce	Drożdżyce	"	"	3	3,—	
5	Jan Wędziński	Piechanin	"	"	3	3,—	
6	Józef Fabiś	Piotrkowice	"	"	1 1/2	3,—	
7	Władysław Hirowski	Czempin	"	"	1 1/2	3,—	
8	Kaźm. Marciniak	Borowo	"	"	1 1/2	5,—	
9	Józef Roszak	"	"	"	1 1/2	3,—	
10	Franciszek Szłapka	Srocko W.	"	"	1 1/2	3,—	
11	Stanisław Jurga	Gołębin N.	"	"	2 1/2	5,—	
12	" "	" "	"	"	1 1/2	3,—	Licencja ważna do jesieni
13	Majątność Borowo	" "	"	"	1 1/2	3,—	
14	" Srocko	Srocko	"	"	1 1/2	3,—	

Kościan, dnia 9 czerwca 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta

Cegiełka

L. dz. 1747/25 W. P.

U S T A W A

z dnia 2 kwietnia 1925 r.

o gołębiach pocztowych.

Art. 1.

Utrzymywać i hodować gołębie pocztowe może tylko obywatel Państwa Polskiego, który otrzymał na to zezwolenie właściwej władzy administracyjnej.

Przepis powyższy nie dotyczy władz i instytucji wojskowych.

Art. 2.

Zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych udziela po porozumieniu się z władzą wojсковą władza administracyjna pierwszej instancji, w której okręgu mają one być utrzymywane i hodowane.

Władza ta może udzielić zezwolenia tylko wtedy, gdy tak osoba ubiegającego się o zezwolenie, jak i warunki zamierzonej hodowli i utrzymywania gołębi pocztowych przedstawiają dostateczną rękojmię pod względem bezpieczeństwa państwowego.

Władze administracyjne nie są obowiązane podawać stronom motywów odmownej decyzji.

Art. 3.

Władze, uprawnione do udzielania zezwoleń (art. 2), mogą zastrzegać w nich warunki i wymagania, podyktowane względami bezpieczeństwa państwowego.

Zezwolenie może być cofnięte przez władzę, która je wydała.

Art. 4.

Każdy, kto uzyskał zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych, obowiązany jest w przeciągu dni trzydziestu przystąpić jako członek do jednego z legalnie istniejących krajowych towarzystw hodowców gołębi pocztowych.

Art. 5.

Minister Spraw Wewnętrznych po porozumieniu

z Ministrem Spraw Wojskowych może drogą rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, oznaczać pewne obszary (miejscowości), w których hodowla i utrzymywanie wszelkiego rodzaju gołębi, jak również używanie gołębi pocztowych do lotów jest niedozwolone.

Art. 6.

Każdy gołąb pocztowy musi być zaopatrzony w znaki, które ustalone zostaną rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 7.

Władze administracyjne pierwszej instancji prowadzą w swoim okręgu rejestry osób, uprawnionych do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych, tudzież rejestry gołębi pocztowych, a to te ostatnie na podstawie zgłoszeń osób, uprawnionych do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych. O uzyskanych na tej drodze danych zawiadamiają władze administracyjne właściwą władzę wojskową.

Blizsze postanowienia co do tych zgłoszeń wydane będą drogą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 8.

Towarzystwa hodowców gołębi pocztowych obowiązane są do natychmiastowego donoszenia właściwej władzy administracyjnej pierwszej instancji o każdym wypadku przystąpienia do towarzystwa nowego członka, jak również o wystąpieniu członka z towarzystwa.

Wystąpienie z towarzystwa bez równoczesnego przystąpienia do innego towarzystwa hodowców gołębi pocztowych, tudzież nieprzystąpienie do takiegoż towarzystwa w terminie, określonym w art. 4. powoduje cofnięcie zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych.

Art. 9.

Obrót gołębiami pocztowymi jest dozwolony wyłącznie pomiędzy osobami, uprawnionymi do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych.

Zmiany, zasze w stanie posiadania gołębi pocztowych, winny być niezwłocznie zgłaszane tak przez zbywającego, jak i przez nabywcę, do odnośnych władz administracyjnych pierwszej instancji, z podaniem imienia, nazwiska i dokładnego adresu obydwu stron.

Art. 10.

Przyłapane lub przybłąkane gołębie pocztowe mają być niezwłocznie oddane najbliższej władzy bezpieczeństwa, bez względu na to, czy ten, kto znalazł się w posiadaniu takiego gołębia, ma, czy też nie ma zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych.

Ten sam obowiązek ciąży na tym, kto, nie mając zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych, w jakiś inny sposób przyjdzie do posiadania gołębia pocztowego.

Art. 11.

Strzelanie do cudzych gołębi pocztowych lub tępienie ich w jakikolwiek inny sposób, oraz działanie na szkodę hodowli i tresury gołębi pocztowych jest zakazane.

Art. 12.

Wywóz wszelkiego gatunku gołębi zagranicę, z wyjątkiem t. zw. rysi polskich, garlaczy i pawiaków, jako też przywóz tychże z zagranicy może nastąpić tylko po uzyskaniu na to specjalnego zezwolenia władzy administracyjnej, wydanego w porozumieniu z władzą wojskową.

W czasie wojny Minister Spraw Wojskowych może zabronić zupełnie zarówno przywozu gołębi z zagranicy, jak i wywozu zagranicę.

Art. 13.

Każdy, kto otrzymał zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych, obowiązany jest pod rygorem cofnięcia zezwolenia tresować je stosownie do instrukcji Ministra Spraw Wojskowych, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 14.

Puszczanie gołębi pocztowych przez granice dozwolone jest tylko po każdorazowym uzyskaniu na to zezwolenia władzy wojskowej i po uprzednim uwiadomieniu o tem właściwej władzy administracyjnej pierwszej instancji.

Art. 15.

Władze administracyjne są uprawnione do kontroli gołębników i wszelkiego rodzaju ubikacji, w których mogą się znajdować gołębie.

Art. 16.

Władze administracyjne są uprawnione do sprawdzania, czy osoba, przewożąca lub przenosząca gołębie pocztowe z jednego miejsca na drugie, ma zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych.

Osoby, które nie mogą wylegitymować się odpowiednim zezwoleniem, mogą być zatrzymane i pociągnięte do odpowiedzialności.

Art. 17.

W wypadku mobilizacji właściciele gołębi pocztowych obowiązani są odstąpić je na rzecz Państwa za wynagrodzeniem, przyczem mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 21 lutego 1922 roku o obowiązku odstępowania zwierząt pociagowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. No. 21 poz. 266).

Art. 18.

W razie cofnięcia zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych (art. 3 ust. 2 i art. 13) jako też w wypadku, przewidzianym w art. 8 ust. 2, posiadacz gołębi pocztowych musi je sprzedać lub pozbyć się w inny sposób (art. 9) najdalej w ciągu czternastu dni, licząc od dnia doręczenia mu odnośnej decyzji, względnie od dnia wystąpienia z towarzystwa hodowców gołębi pocztowych. Po bezskutecznym upływie tego terminu następuje wywłaszczenie gołębi pocztowych na rzecz władz wojskowych, za wynagrodzeniem.

Również wywłaszczeniu za wynagrodzeniem na rzecz władz wojskowych ulegają gołębie pocztowe, jeżeli uprawniony do ich utrzymywania i hodowania umrze, a jego sukcesor nie uzyska w ciągu dni 90 zezwolenia na ich utrzymywanie i hodowanie.

Decyzje o wywłaszczeniu wydaje władza administracyjna pierwszej instancji.

Art. 19.

Odwwołanie przeciwko decyzjom władzy administracyjnej pierwszej instancji, wydanym na podstawie niniejszej ustawy, nie ma skutku wstrzymującego.

Art. 20.

Kto naruszy przepisy niniejszej ustawy, lub wydanych na jej podstawie rozporządzeń, karany będzie aresztem do sześciu miesięcy (w b. dzielnicy pruskiej — aresztem do 6 tygodni lub więzieniem do 6 miesięcy), albo grzywną do wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych, o ile odnośny czyn nie stanowi przestępstwa, karanego surowiej w myśl obowiązujących ustaw. Kara więzienia, względnie aresztu, i grzywna mogą też być wyznaczone łącznie. Nadto sąd może w tych wypadkach orzec także konfiskatę gołębi pocztowych.

Sprawy te należą do właściwości sądów pokoju w b. dzielnicy rosyjskiej, a w b. dzielnicy austriackiej i pruskiej do właściwości sądów powiatowych.

Art. 21.

Osoby, które w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, posiadają gołębie pocztowe, nie uzyskają

zgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy w ciągu dni 90, licząc od dnia wejścia jej w życie, zezwolenia na ich utrzymywanie i hodowanie, muszą je sprzedać, względnie pozbyć się ich w inny sposób (art. 9) najdalej w ciągu dalszych dni 14. Po bezskutecznym upływie tego terminu nastąpi wywłaszczenie tych gołębi na rzecz władz wojskowych według postanowień, zawartych w art. 18.

Art. 22.

Właściwi ministrowie mogą przyznawać osobom, uprawnionym do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych, specjalne ulgi oraz zniżki przy korzystaniu z państwowych środków komunikacji w przewożeniu gołębi pocztowych, a także przyznawać subwencje i nagrody tymże osobom w celu poparcia gołębiarstwa pocztowego.

Art. 23.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Sprawiedliwości.

Art. 24.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 30 dni po jej ogłoszeniu; z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, dotyczące gołębi pocztowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów: (—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) Ratajski.

Minister Spraw Wojskowych: (—) Sikorski.

Minister Sprawiedliwości: (—) A. Żychliński.

Powyższą ustawę ogłoszoną w Dzienniku Ustaw nr. 45 z dnia 8 maja 1925 r. i obowiązującą od dnia 9 czerwca r. b. podaję do publicznej wiadomości i wzywam panów burmistrzów i sołtysów do opublikowania tej ustawy przyjętym zwyczajem.

Kościan, dnia 12 czerwca 1925 r.

S t a r o s t a.

(—) Cegiełka.

L. dz. 3827/25 — 1 —

Rozp. Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dn. 2 lutego 1925 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt.

Na podstawie art. 11 punkt 4 tudzież art. 19 punkt 2 ustawy z dn. 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402), art. 1090 do 1190 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw tom XIII, wyd. 1905), ustawy austriackiej z dn. 6 sierpnia 1909 r. (Dz. U. P. Nr. 177) o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich tępieniu i niemieckiej ustawy z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rzeszy r. 1909, str. 519) zarządza się co następuje:

§ 1.

O każdym przypadku pokąsania człowieka przez zwierzę wściekłe lub nawet podejrzanе o wściekliznę należy natychmiast donieść właściwej władzy administracyjnej I. instancji (lekarzowi powiatowemu).

Osoby pokąsane powinny pozostawać pod obserwacją miejscowego lekarza urzędowego (tj. rządowego, wzgl. samorządowego) aż do stwierdzenia u zwierzęcia wścieklizny, względnie jej podejrzenia.

W razie najmniejszego podejrzenia o wściekliznę osoba pokąsana powinna być natychmiast odesłana, celem poddania szczepieniom przeciw wściekliznie, do najbliższego zakładu Pasteurowskiego, w razie nieza-

możności na koszt tej gminy, w której pokąsany ma prawo do bezpłatnej opieki lekarskiej ze strony gminy.

§ 2.

Przed interwencją państwowego lekarza weterynaryjnego nie wolno u zwierząt chorych lub podejrzanych o wściekliznę wykonywać żadnych zabiegów leczniczych.

§ 3.

W razie zabicia lub padnięcia zwierzęcia wściekłego lub podejrzanego o wściekliznę obowiązane są właściwe władze administracyjne I. instancji (powiatowy lekarz weterynaryjny), o ile zostali ludzie pokąsani, przesłać bezzwłocznie łeb zwierzęcia odcięty, wraz ze skórą, w odpowiednim opakowaniu do najbliższego Państwowego Zakładu Higieny (Warszawa, Lwów, Kraków, Toruń, Lublin, Łódź).

§ 4.

Osobie pokąsanej przez zwierzę wściekłe lub podejrzanе o wściekliznę, udającej się do zakładu Pasteurowskiego, powinno być wydane przez starostwo lub przez urząd gminny miejsca zamieszkania, świadectwo urzędowe, zawierające następujące dane:

a) nazwisko, imię, wiek, zajęcie i miejsce zamieszkania osoby pokąsanej,

b) datę pokąsania, opis rany i udzielenia pierwszej pomocy,

c) szczegóły o pochodzeniu zwierzęcia i o przebiegu u niego wścieklizny.

Świadectwo to wydaje się bezpłatnie.

Pierwszą pomoc osoby poszkodowane otrzymują bezpłatnie od lekarza urzędowego (tj. rządowego, wzgl. samorządowego).

§ 5.

Osoby niezdolne, udające się same lub z dozorcą do zakładu Pasteurowskiego, mają prawo do zniżkowej jazdy kolejami w 3 klasie do miejsca, w którym znajduje się najbliższy zakład Pasteurowski i na powrót do domu dla siebie i dla osoby dozorującej, jeżeli wykażą się urzędowym świadectwem o potrzebie wyjazdu do zakładu i urzędowym świadectwem ubóstwa (Dz. U. R. P. z r. 1923 Nr. 31, poz. 193).

§ 6.

Koszty leczenia w zakładach Pasteurowskich, wzgl. koszty pobytu osób szczepionych w szpitalu, ponosi osoba leczona, a w razie jej niezdolności ta gmina, w której osoba leczona ma prawo do bezpłatnej opieki lekarskiej ze strony gminy.

Za osoby, którym przysługuje prawo do pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, wnosi opłatę Skarb Państwa według obowiązujących pod tym względem przepisów.

§ 7.

Chorych z rozwiniętą wścieklizną nie należy przysyłać do zakładów Pasteurowskich, lecz przenieść do najbliższego szpitala.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą — o ile czyn karygodny nie podlega karaniu w myśl ogólnych postanowień karnych — karane podług art. 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych w drodze administracyjnej grzywną do 1000 zł lub aresztem do 3 miesięcy; kara pieniężna z karą aresztu mogą być zastosowane jednocześnie.

§ 9.

Co do traktowania zwierząt obowiązują odnośne przepisy weterynaryjno-policyjne.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą roz-

porządzenie z dnia 30. 1. 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 79).

Min. Spraw Wewn.: Ratajski.

Min. Roln. i Dóbr Państw.: Janicki.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Kościan, dn. 9. 6. 1925

Starosta

L. dz. 3818/25 — 4. Cegielka.

Obwieszczenie.

Wobec zbliżającej się pory letniej i nagromadzenia większej ilości materiału łatwopalnego w lasach prywatnych zwłaszcza przy wyrębach sówkowych zwracam ludności tutejszego powiatu uwagę na niebezpieczeństwo pożaru, grożącego lasom przede wszystkim w porze suchej.

Przekroczenia w tym kierunku podlegają surowej karze na podstawie § 44 i 46 ustawy o policji polnolesnej z roku 1880 i § 300 ustęp 10 kodeksu karnego z 1871 roku.

Kościan, dnia 15 czerwca 1925 r.

Starosta.

(—) Cegielka.

L. dz. 3540/25 — 4 —

W miesiącu maju 1925 r. otrzymały roczne bilety do polowania następujące osoby:

Gościński Józef, rolnik, Bieżyn
Bozek Ryszard, pom. leśn., Witkówki
Hanken Wilhelm, insp. ekon., Kokorzyn
Radzki Antoni, rolnik, Łuszkowo
Siejek Antoni, rolnik, Wyrzeka
Każmierczak Franciszek, borowy, Borowo
Roszak Jan, restaurator, Kościan
Bocian Wawrzyn, gospodarz, Konojad.

Kościan, dnia 15. czerwca 1925 r.

Starosta.

(—) Cegielka.

L. dz. 1264/25 — 4 —

Rozporządzenie policyjne w przedmiocie urządzania kwest publicznych i domowych.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dn. 11 marca 1850 r. (Zb. Ust. pr. str. 265) § 137 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195), § 11 ust. e. instrukcji dla naczelników prezesów z dnia 31 grudnia 1825), (Zb. ust. pr. str. 26) oraz § 11 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczania niektórych z tych kwot (D. U. R. P. Nr. 9, poz. 89), rozporządzam za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego co następuje:

§ 1.

Urządzanie kwest publicznych oraz kwest domowych bez zezwolenia właściwej władzy administracyjnej jest wzbronione. Wyjątek stanowią kwesty w kościołach.

§ 2.

Przekroczenia karane będą grzywną do 60 złotych a w razie nieściągalności odpowiednim aresztem.

Ponadto zebrane składki zostaną obłożone aresztem aż do czasu rozstrzygnięcia sprawy konfiskaty prawomocnym wyrokiem sądowym.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą moje rozporządzenie policyjne z dnia 7 stycznia 1924 roku (Woj. Dz. Urz. Nr. 4, poz. 246).

Poznań, dnia 27 marca 1925 r.

Wojewoda:

(—) Bniński.

L. dz. 10528/25 — II.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 18 czerwca 1925.

Starosta.

L. dz. 3829/25 — 4. (—) Cegielka.

Wielkie przedsiębiorstwo przemysłowe

poszukuje na tutejszy powiat

zastępcę komisjonera

dla sprzedaży artykułu codziennego użytku. Reflektanci posiadający odpowiednie składy oraz konie do rozwózki zechcą zgłoszenia swe nadesłać wraz z referencjami oraz z wymienieniem rodzaju poręki materialnej pod nr. 19,202 do Polskiej

Agencji Reklamy

„PAR“ w Poznaniu,
Aleje Marcinkowskiego 11.

WĘGIEL GÓRNOŚLĄSKI

gruby za tonę
na kredyt **17.-zł.**
i za gotówkę

BONAISKA MIKOŁÓW.

Karty wizytowe

wykonuje

Drukarnia Spółkowa
w Kościanie.

Ogłaszajcie
w Oredowniku
Urzędowym.